

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 30/01-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu dňa 11. apríla 2001 predbežne prerokoval podnet na začatie konania pre porušenie práv N. A., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Útvare Zboru nápravnej výchovy R., v konaní Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1 T 7/98 a takto

r o z h o d o l :

Podnet N. A. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Podaním zo 7. februára 2001 označeným ako „Návrh a podnet spojený s prosbou na začatie konania“ sa na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) obrátil N. A. (ďalej len „navrhovateľ“), ktorý v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v trvaní osem a pol roka so zaradením do tretej nápravnovýchovnej skupiny. Tento mu bol uložený v konaní proti ušlému (podľa druhého oddielu devätnástej hlavy Trestného poriadku) rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1 T 7/98 z 22. septembra 1999 za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 a 5 Trestného zákona a iné.

Z podania navrhovateľa adresovaného ústavnému súdu vyplýva, že je nespokojný s odsúdením v neprítomnosti vyššie citovaným rozsudkom, pretože „... som bol odsúdený na základe nepodložených dôkazových materiálov ...“, pričom verí, že jeho prítomnosť na súdnom pojednávaní (pred ústavným súdom) „by vzniesla svetlo do celého môjho prípadu a zmenila názor a rozhodnutie“.

Podanie navrhovateľa by bolo možné kvalifikovať (po jeho eventuálnom doplnení) ako podnet na začatie konania pre porušenie práv podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, resp. ustanovenia § 18 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Jednou z predpísaných náležitostí podnetu podľa ustanovenia § 20 zákona o ústavnom súde je aj pripojenie k nemu splnomocnenia na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom (v splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom). Nesplnenie tejto náležitosti môže byť dôvodom na odmietnutie podnetu na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pretože uvedené splnomocnenie na zastupovanie nebolo k podnetu navrhovateľa pripojené, ústavný súd ho listom z 28. februára 2001 upozornil na označený nedostatok (vrátane jeho zákonného následku) a vyzval na jeho odstránenie v lehote 30 dní od doručenia listu. Taktiež ho upozornil na ďalšiu možnosť, to znamená v lehote 15 dní od doručenia uvedeného listu podľa ustanovenia § 31a ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s § 30 ods. 1 a 2 a § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku požiadať ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu, advokáta.

Navrhovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu listom zo 6. marca 2001.

Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 30/01-10 z 15. marca 2001 tejto žiadosti nevyhovel, pretože ide o zjavne bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (navrhovateľ môže svoj cieľ dosiahnuť priamo prostredníctvom obnovy konania podľa § 277 a nasl. Trestného poriadku). Zároveň navrhovateľa upozornil, že ak najneskôr do 15 dní od doručenia uznesenia nepredloží plnomocenstvo pre advokáta alebo komerčného právnik na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, jeho podanie môže byť odmietnuté pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Navrhovateľ toto uznesenie obdržal podľa jeho vyjadrenia už 21. marca 2001 (na doručenke je vyznačený deň 22. marca 2001).

Navrhovateľ zaslal ústavnému súdu ďalšie podania z 20. marca 2001 a 21. marca 2001. Vyplýva z nich predovšetkým to, že trvá na konaní ústavného súdu (hoci vyvolal medzičasom na Krajskom súde v Košiciach konanie o povolenie obnovy konania v jeho veci). Zároveň pripojil aj ním podpísané plnomocenstvo z 21. marca 2001 pre advokáta alebo komerčného právnik na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Navrhovateľ však nesplnomocnil v stanovenej lehote, ktorá uplynula dňa 5. apríla 2001, na zastupovanie konkrétneho advokáta alebo komerčného právnik. Ich meno, podpis a ani prijatie splnomocnenia sa totiž na plnomocenstve navrhovateľa nenachádzajú.

Pretože navrhovateľ nesplnil povinnú zákonnú náležitosť podnetu na začatie konania pre porušenie práv, to znamená splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom konkrétnym advokátom alebo komerčným právnikom, bol jeho podnet odmietnutý podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

